

ΚΥΡΙΑΚΗ

ΣΥΝΤΟΜΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ

«Ἐγενόμην ἐν Πνεύματι ἐν τῇ Κυριακῇ ἡμέρᾳ καὶ ἤκουσα φωνὴν ὀπίσω μου μεγάλην ὡς σάλπιγγος» (Ἄπ. 1,10)

Περίοδος Δ' - Ἔτος ΚΘ' Φλώρινα - ἀριθμ. φύλλου 1753	Κυριακὴ τῆς Πεντηκοστῆς 3 Ἰουνίου 2012	Συντάκτης (†) ἐπίσκοπος Αὐγουστῖνος Ν. Καντιώτης
--	---	---

Ὁ ποταμὸς τοῦ Ἰεζεκιήλ

(Ἰεζ. 47,1-12)

Εορτὴ ὑψίστη, ἀγαπητοί μου, ἡ ἑορτὴ τῆς Πεντηκοστῆς. Ἐορτάζουμε τὴν ἐπιφοίτησι τοῦ παναγίου Πνεύματος, τὰ γενέθλια τῆς Ἐκκλησίας. Ἄλλ' ἄραγε πόσοι ἀπὸ τοὺς Χριστιανούς μποροῦν νὰ εἰσέλθουν **σὸ βαθύτερο νόημα** τῆς σημερινῆς ἑορτῆς; Καὶ τί νὰ ποῦμε γιὰ τοὺς ἄλλους, πού ζώντας ὑλιστικὰ ἔχουν ἐξοστρακίσει τελείως ἀπὸ τὴ ζωὴ τους τὸ Πνεῦμα καὶ δὲν αἰσθάνονται τίποτε βλέποντας τὸ ἡμερολόγιο νὰ δείχνῃ Πεντηκοστή;

Ἦ Πνεῦμα ἅγιο! Σὺ πού φώτισες τοὺς ἀλλεῖς τῆς Γαλιλαίας καὶ τοὺς ἀνέδειξες ἀνωτέρους τῶν φιλοσόφων, **φώτισε** μὲ τὸ ὑπερκόσμιο φῶς σου κ' ἐμᾶς γιὰ νὰ νιώσουμε τὸ μεγαλεῖο τῆς ἡμέρας αὐτῆς. Χωρὶς τὸ δικό σου φωτισμὸ ὁ Χριστιανισμὸς παραμένει, καὶ γιὰ τίς μεγαλύτερες διάνοιες, σὰν τὸ ἑπτασφράγιστο βιβλίον τῆς Ἀποκαλύψεως, ἐνῶ μία δική σου ἀκτίνα ἀρκεῖ γιὰ νὰ κἀνῃ καὶ ἕνα νήπιο, ἕναν ἀγράμματο βοσκό, νὰ δῆ ὅ,τι δὲν βλέπουν οἱ σοφοὶ καὶ νὰ φωνάξῃ «Ὁ Κύριός μου καὶ ὁ Θεός μου» (Ἰω. 20,28).

Ὡραία **εἰκόνα** τῆς ἑορτῆς τῆς Πεντηκοστῆς βρίσκουμε στὸν προφήτη Ἰεζεκιήλ (Ἰεζ. 47,1-12). Ὁ προφήτης εἶδε ὄραμα θαυμαστό. Εἶδε μία πόλι, πού τὰ τεῖχη, τὰ σπίτια, οἱ δρόμοι, οἱ πλατεῖες ἀστραφταν ἀπὸ καθαρότητα. Στὸ κέντρο τῆς πόλεως βλέπει ἕνα ναὸ μεγαλοπρεπῆ κι ἀπ' τὰ θεμέλια τῆς ἀνατολικῆς πλευρᾶς του νὰ πηγάζουν νερά. Τὰ νερά στὴν ἀρχὴ τρέχουν ἡσυχὰ καὶ ἀθόρυβα σχηματίζοντας μικρὸ ποταμό. Ὁ προφήτης μπαίνει στὸν ποταμό. Τὸν συνοδεύει κάποιος πού κρατᾷ ἕνα μέτρο καὶ μετράει χίλιους πήχεις. Στὸ μῆκος αὐτῶν τῶν πήχεων τὰ νερά φτάνουν ὡς τοὺς ἀστραγάλους του. Ἀπὸ ἑκεῖ καὶ πέρα ὁ ποταμὸς μεγαλώνει. Ὁ συνοδός του μετράει ἄλλους χίλιους πήχεις καὶ στὸ μῆκος αὐτὸ ὁ προφήτης βλέπει τὰ νερά νὰ φτάνουν ὡς τὰ γόνατά του. Ὁ συνοδός μετράει καὶ τρίτη χιλιάδα πήχεων, καὶ τώρα τὸ νερὸ φτάνει ὡς τὴ ζώνη. Ἀκόμη μία χιλιάδα, κι ὁ πο-

ταμὸς ἔχει τέτοιον ὄγκο ὥστε εἶνε πλέον ἀδιάβατος. Ὁ προφήτης θαυμάζει. Κι ὁ θαυμασμὸς του αὐξάνεται περισσότερο ὅταν βγαίνει στὶς ὄχθες καὶ βλέπει δεξιὰ καὶ ἀριστερὰ μία πλούσια βλάστησι. Δέντρα πάρα πολλὰ πού θάλλουν πάντοτε, οἱ καρποὶ τους εὐγευστοὶ καὶ θρεπτικοί, κάθε μῆνα καὶ νέος καρπός, καὶ τὰ φύλλα τους χρησιμεύουν ὡς φάρμακα. Κι ὅταν τὰ νερά τοῦ ποταμοῦ καταλήγουν στὴ θάλασσα, παρατηρεῖται κ' ἐκεῖ νέα μεταβολή. Ὅπου φθάνει ὁ ποταμὸς, ὅλα ἐξυγιαίνονται καὶ ἀποδίδουν. Ὑπάρχουν ἄφθονα ψάρια· ἀλιευτικὰ συνεργεῖα ρίχνουν συνεχῶς τὰ δίχτυα τους.

Ἦ ποταμέ, πού ξεκίνησες σὰν μικρὸ ρυάκι κ' ἔγινες ῥεῦμα ἀδιάβατο καὶ σκορπίζεις παντοῦ θεῖες εὐλογίες, **ποιός εἶσαι;** Ἀσφαλῶς, ὅπως σὲ περιγράφει ὁ προφήτης, δὲν εἶσαι ἕνας ἀπὸ τοὺς ποταμούς τῆς γῆς· οὔτε ὁ Δούναβις οὔτε ὁ Βόλγας οὔτε ὁ Εὐφράτης οὔτε ὁ Νεῖλος οὔτε ὁ Μισισσιππῆς. Τί εἶνε αὐτοὶ μπροστά σου; Αὐτοὶ μιὰ μέρα θὰ στερέψουν. Ἀλλὰ σὺ δὲ θὰ στερέψῃς ποτέ. Θ' αὐξάνεσαι συνεχῶς καὶ θὰ λούσης στὰ ζωογόνα ῥεύματά του ὅλη τὴ γῆ.

Ὁ ποταμὸς τοῦ Ἰεζεκιήλ **εἶνε μία πραγματικότης.** Κι ἂν θὰ ἦταν παράφρων ὁποῖος θ' ἀμφισβητοῦσε ὅτι ὑπάρχει Βόλγας ἢ Εὐφράτης, τὸ ἴδιο καὶ ὁποῖος ἀμφισβητήσῃ αὐτόν.

Ὁ ποταμὸς τοῦ Ἰεζεκιήλ εἶνε ἡ **Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ** καὶ ἡ Πεντηκοστὴ εἶνε ἡ γενέθλιος ἡμέρα τῆς. Παρακολουθήστε τὴν Ἐκκλησία ἀπὸ τὴν ἰδρυσί της μέχρι σήμερα, καὶ θὰ δῆτε ὅτι μοιάζει μὲ τὸν ποταμὸ τοῦ Ἰεζεκιήλ. Στὶς ἀρχὲς φαινόταν σὰν ἕνα ρυάκι πού ἀνέβλυσε ἀπὸ τὸ βράχο τοῦ Γολγοθᾶ. 120 ἦταν ἐν ὄλῳ οἱ ψυχὲς πού βρίσκονταν σὸ ὑπερῶο τὴν ἡμέρα τῆς Πεντηκοστῆς. Δειλοὶ οἱ μαθηταὶ δὲν τολμοῦσαν νὰ ἐμφανιστοῦν δημοσίως. Εἶχαν κλειστή σ' ἕνα σπίτι. Ἀλλὰ μετὰ τὴν ἐπιφοίτησι τοῦ παναγίου Πνεύματος οἱ λαοὶ γίνονται λιοντάρια, οἱ κλεισμένες πόρτες ἀνοίγουν, ἡ ἀλή-

θεια βροντοφωνάζεται δημοσίως, και 3.000 ψυχές σπεύδουν και βαπτίζονται εις τὸ ὄνομα τοῦ Χριστοῦ καὶ ἰδρύεται ἡ πρώτη Ἐκκλησία.

Ἡ Ἐκκλησία αὐτὴ δὲν εἶχε νὰ ἐπιδείξει ναοὺς μεγαλοπρεπεῖς, ἀρχιερεῖς μὲ μίτρες ἀδαμαντοκόλλητες καὶ χρυσὲς ράβδους. Εἶχε ὁμως κάτι ἀνώτερο· εἶχε Χριστιανούς, κληρικούς καὶ λαϊκούς, μὲ **χρυσὲς καρδιές**.

Ἡ πρώτη Ἐκκλησία ἦταν κεκλεισμένη μέσα στὰ τεῖχη τῆς Ἱερουσαλήμ. Ἄλλ' ἡ πνευματικὴ δύναμις τῶν λίγων ἐκείνων πιστῶν ἦταν τόση, ὥστε νωρὶς διέρρηξε τὸ στενὸ περιβάλλον τῆς Ἱερουσαλήμ καὶ σὰν ποταμὸς ξεχύθηκε **πέρα ἀπὸ τὴν Ἰουδαία**. Οἱ τρεῖς πρῶτοι αἰῶνες εἶδαν τὸ θαῦμα· μιὰ διδασκαλία ποὺ διώκετο, κατῶρθωσε νὰ διαδοθῆ καὶ νὰ πλημμυρίσῃ τὴ Συρία, τὴν Αἴγυπτο, τὴ Μικρὰ Ἀσία, τὴ Μακεδονία, τὴ Στερεὰ Ἑλλάδα, τὰ νησιά τῆς Μεσογείου, τὴν Ἰταλικὴ χερσόνησο καὶ νὰ φτάσῃ μέχρι τὸ Γιβραλτάρ... Ὁ ποταμὸς, ποὺ κατὰ τὸ ὄραμα στὴν ἀρχὴ ἦταν μέχρι τοὺς ἀστράγαλους, ἔφτασε ὡς τὰ γόνατα καὶ τὴ μέση.

Ἦλθε κατόπιν ὁ **Μ. Κωνσταντῖνος**, ἀνέσυρε τὸ σταυρὸ ἀπὸ τὰ βάθη τῆς γῆς, τὸν ἀσπάστηκε καὶ τὸν τοποθέτησε στὴν κορυφὴ τῆς αὐτοκρατορίας του. Γιὰ τὴν Ἐκκλησία τότε ἀνοιξε νέα περίοδος προόδου. Ὁ Χριστιανισμὸς ἔφτασε ὡς τὴ Βρετανία καὶ τὸν Ἰνδικὸ ὠκεανό. Ἡ ἀπόπειρα τοῦ Ἰουλιανοῦ τοῦ Παραβάτου ναυάγησε, καὶ ἡ Ἐκκλησία δοξαζόταν. Μεγάλοι διδάσκαλοι καὶ πατέρες ἀναδείχθηκαν, ποὺ ἔδωσαν σὰν δέντρα θαυμάσιους καρπούς.

Ἐπὶ χίλια χρόνια ὁ ποταμὸς τῆς Ἐκκλησίας μέσα στὰ ὄρια τῆς Βυζαντινῆς αὐτοκρατορίας πότιζε λαοὺς καὶ ἔθνη Ἀνατολῆς καὶ Δύσεως. Μετὰ τὴν πτώσι τῆς Βασιλευούσης ἐπικράτησε ξηρασία Σαχάρας, ἰδίως στὴ Δύσι· βάρβαροι λαοὶ ἀφῆσαν τὶς στέπες καὶ ἔκαναν ἐπιδρομὲς στὴν Εὐρώπη· δύο καὶ πλέον αἰῶνες διήρκεσε ἡ παλῖρροια τῶν βαρβαρικῶν σιφῶν. Ἀλλὰ οἱ βάρβαροι, ποὺ λάτρευαν τὰ στοιχεῖα τῆς φύσεως κ' ἔκαναν ἀνθρωποθυσίες, ὑφίστανται θαυμαστὴ μεταβολή· **ὁ Χριστιανισμὸς κατῶρθωσε νὰ τοὺς ἐξημερώσῃ** καὶ νὰ τοὺς ἐκπολιτίσῃ.

Νὰ ὁμως, θὰ πῆτε, ὁ πολιτισμὸς ἐκεῖνος στὸν αἰῶνα μας κατέρρευσε... Κατέρρευσε, ἀπλούστατα, διότι ἔχασε τὸ θεμέλιό του, τὴν πίστι στὸ Εὐαγγέλιο. **Κυριάρχησε ὁ ὕλισμὸς**, καὶ ὡς καρπὸς του ἐμφανίστηκαν πάλι νεώτεροι βάρβαροι, ἀπείρως χειρότεροι ἀπὸ τοὺς προγόνους τους. Αὐτοὶ ξεκίνησαν ὄχι πλέον ἀπ' τὰ βουνὰ καὶ τὰ δάση, ἀλλ' ἀπὸ πόλεις μὲ λύκεια καὶ πανεπιστήμια· καὶ ὠπλισμένοι μὲ τρομερὰ ὄπλα τῆς ἐπιστήμης πλημμύρισαν τὴν Εὐρώ-

πη καταστρέφοντας κι ἀφήνοντας ἐρείπια· ξεπέρασαν τὴν ἀγριότητα τῶν Κίμβρων, Τευτόνων, Γόθων, Σκυθῶν καὶ Βησιγόθων.

* * *

Παρ' ὅλα αὐτά, ὑπάρχει ἐλπίδα ὅτι ἡ ἀνθρωπότης θὰ σωθῆ. Καὶ ἡ ἐλπίδα εἶνε **τὸ ὄραμα τοῦ Ἰεζεκιήλ**· ὅτι ποταμὸς τοῦ Πνεύματος ἐξακολουθεῖ νὰ κυλᾷ τὰ ρεύματά του μέσα στὸν κόσμος. Δὲν εἶνε αὐτὸ φαντασία ἀλλὰ πραγματικότης. Σὲ κάθε ἡπειρο θὰ συναντήσετε σήμερα ὀρθοδόξους ἱεραποστόλους. Κηρύττουν, ὅτι δὲν ὑπάρχει ἄλλο ὄνομα ἱκανὸ νὰ σώσῃ τὴν ἀνθρωπότητα ἀπὸ τὸ ὄνομα τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Θαρραλέοι ὁμολογηταὶ τῆς πίστεως ἐμφανίζονται. Ὁ νεοβαρβαρισμὸς, ποὺ καλύπτεται μὲ τὸ πρόσχημα μιᾶς ἀθέου ἐπιστήμης, θὰ πέσῃ. Τὰ πικρὰ νερὰ θὰ μεταβληθοῦν σὲ γλυκά, οἱ Σαχάρες σὲ κήπους, οἱ φωλιές τῶν θηρίων σὲ κατασκηνώσεις ἀγγέλων. Μία νέα Πεντηκοστὴ γλυκοχαράζει, καὶ τὴν περίοδο τῆς σιδηρᾶς καμίνου, μέσα στὴν ὁποία κήκε ὁ κόσμος, θὰ διαδεχθοῦν **«καιροὶ ἀναψύξεως»** (Πράξ. 3,20).

Καὶ στὴν πατρίδα μας, ἀγαπητοί μου, **τὸ Πνεῦμα ἀναθάλλει**, καίει ἡ φλόγα ποὺ ἀναψε τὴν ἡμέρα τῆς Πεντηκοστῆς. Νέοι ἐμπνέονται, καὶ σ' αὐτοὺς ἐφαρμόζεται ἡ προφητεία *«Ἐκχεῶ ἀπὸ τοῦ πνεύματός μου ἐπὶ πᾶσαν σάρκα, καὶ προφητεύσουσιν οἱ υἱοὶ ὑμῶν καὶ αἱ θυγατέρες ὑμῶν, καὶ οἱ πρεσβύτεροι ὑμῶν ἐνύπνια ἐνυπνιασθήσονται, καὶ οἱ νεανίσκοι ὑμῶν ὁράσεις ὄψονται»* (Ἰωήλ 3,1 = Πράξ. 2,17).

Ἄλλὰ γιὰ νὰ ἐνταχθῆ καὶ πάλι τὸ ἔθνος μας στὴ φωτεινὴ τροχιά τοῦ Χριστοῦ, χρειάζεται πνευματικὸς ἀγώνας, **νὰ συμβάλουν ὅλοι**· κληρικοί, δημοσιογράφοι, ἐκπαιδευτικοί, ἐπιστήμονες, καὶ πρὸ παντὸς οἱ γονεῖς. Ἄν πιστεύουμε ὅτι τὸ Εὐαγγέλιο εἶνε τὸ μοναδικὸ φάρμακο ποὺ χρειάζεται ὁ κόσμος γιὰ νὰ σωθῆ, τότε ἡ σιωπὴ ἀποτελεῖ τὸ μεγαλύτερο ἔγκλημα.

* * *

ᾠ Κύριε! Ἄναψε νέα φλόγα πίστεως στὶς καρδιές μας. Ἄλλοτε ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα ξεκίνησαν ψυχές γιὰ νὰ μεταφέρουν τὸ φῶς τῆς Πεντηκοστῆς μέχρι τὶς πηγές τοῦ Νείλου καὶ τὰ Οὐράλια ὄρη. Δὲν θὰ βρεθοῦν τώρα Ἑλληνας καὶ Ἑλληνίδες πιστοὶ στὴν ἐντολή σου *«Πορευθέντες μαθητεύσατε πάντα τὰ ἔθνη...»* (Ματθ. 28,19), ποὺ θὰ πορευθοῦν, γιὰ νὰ δροσίσουν μὲ τὰ ρεύματα τῆς διδασκαλίας σου, τοὺς ποταμούς τῆς χάριτός σου, γιὰ νὰ φωτίσουν, γιὰ νὰ σπείρουν τὴν ἀλήθειά σου, τὴ θεία χάρι, ποὺ ὡς ἀστεῖρευτος ποταμὸς τοῦ Ἰεζεκιήλ ρέει διὰ μέσου ὄλων τῶν ἐποχῶν καὶ τῶν αἰώνων;

(†) ἐπίσκοπος Αὐγουστῖνος